

SU-SU-SUPERSTER EN BROERGEHEIM

Twee mooie verhalen voor leerlingen in de onderbouw

Marcel Vaarmeijer. (2013). *Su-su-superster*. Houten: Van Holkema & Warendorf. Isbn 978 90 003 1888 9, € 13,99, 221 blz.

Emiel de Wild. (2013). *Broergeheim*. Amsterdam: Leopold. Isbn 978 90 258 6204 6, € 13,95, 168 blz.

Ze zijn als schrijver (nog) betrekkelijk onbekend bij het grote publiek. Ik heb het over Marcel Vaarmeijer en Emiel de Wild. Onlangs verschenen van deze auteurs *Su-su-superster* en *Broergeheim*. Twee opmerkelijke, verrassende verhalen die een bespreking waard zijn. Onbekend maakt in dit geval zeker niet onbemind.

Stotterkoning

Maikel Westbroek stottert. En niet zo'n klein beetje ook. Zijn spraakgebrek bracht hem al jong in een groot isolement. Op school wordt hij door iedereen genegeerd en gepest. Harry Stotter, de stotterkoning, zo werd hij op de basisschool door andere kinderen gekschend genoemd. Op het lyceum is er weinig veranderd. Heftige gesprekken van Maikels vader met de klassenmentor en de directeur leiden tot geen enkele verbetering. Thuis trekt Maikel zich het liefst terug op zijn zolderkamer, waar hij zich geregeld opsluit in een kleerkast. Het is Ilse, zijn jongere zus, die nog het best tot hem weet door te dringen. Zij stimuleert hem toch vooral zijn bezoeken aan de stottertherapeute serieus te nemen.

Op een dag horen Ilse en haar oudere

zus Roos een hemels stemgeluid van de bovenste verdieping van hun ouderlijk huis weerklinken. Nader onderzoek wijst uit dat het Maikel is die tot ieders verbazing werkelijk de sterren van de hemel zingt. Maikel blijkt een natuurtaalent. Geïnspireerd door de uitgebreide muziekcollectie van zijn vader is hij vooral groots in het vertolken van nummers uit de jaren zestig en zeventig, waarbij hij het originele stemgeluid van de uitvoerende artiesten meesterlijk imiteert. En dat alles zonder een enkele hapering. Tijdens het zingen voelt Maikel zich goed en heeft hij van het stotteren totaal geen last.

Aangespoord door zijn familie besluit Maikel mee te doen aan een talentenjacht: het populaire televisieprogramma *Superster*. Bijgestaan door Ilse, die in de studio's en op het podium zijn woordvoerder is, doorloopt Maikel probleemloos alle voorrondes en plaatst hij zich als publiekslieveling voor de eindstrijd. Maar er zijn meer kapers op de kust voor de titel van superster. De mooie en getalenteerde, maar zeer uitgekookte Lyla schuwt geen enkel middel haar concurrenten te bestrijden. Zij verovert het hart van Maikel met slechts één doel. Zij alleen en niemand anders mag straks met de hoogste eer strijken.

Marcel Vaarmeijer debuteerde twee jaar geleden met *Wendy's moeder* (kern-titel *Jonge Jury 2014*), een geslaagd en vooral integer verteld verhaal over overlijden, afscheid nemen en vriendschap voor jonge lezers in de onderbouw van het voortgezet onderwijs. Ook *Su-su-*

superster is weer een toegankelijk boek waaraan met name lezers in de eerste twee leerjaren van de middelbare school veel plezier kunnen beleven. Dat heeft in de eerste plaats veel te maken met de keuze van het decor tegen welk een groot deel van de geschiedenis zich afspeelt, te weten de wereld van de talentenjachten zoals die ook op televisie veelvuldig voorbijkomt. Er is weinig verbeeldingskracht nodig om in de juryleden Brandon en Tracey en de presentatoren Mandy en Pepijn televisiepersoonlijkheden als Simon Cowell, Stacey Rookhuizen, Wendy van Dijk en Martijn Krabbé te herkennen.

Vaarmeijer houdt het luchtig en net als in *Wendy's moeder* wordt de geschiedenis nergens echt onnodig zwaar. De stotteraar Maikel is absoluut geen zielige jongen, hooguit wat merkwaardig, vooral in de fragmenten waarin hij zich voor zijn omgeving afschermt in zijn kleedkast. Verhaalfiguren als de hoofdpersoon Iris en haar stoere zus Roos zijn niet alleen raak getypeerd, maar bieden de lezer bovendien voldoende ruimte zich met hem of haar te identificeren. Toegegeven, het slot is wat ongeloofwaardig en het gedrag van de personages soms nogal voorspelbaar. Maar dit alles doet niets af aan het gegeven dat het verhaal gewoon lekker leest, niet in de laatste plaats dankzij de vlotte stijl, de humor en de dikwijls levendige dialogen.

Mokerslag

Het is raar om je broer te schrijven. Want: 'Wie schrijft zijn broer nou een brief? Ik

zie je elke dag. Ik ken je mijn hele leven. Al elf jaar!' Aldus de eerste regels van het debuut van toneelschrijver Emiel de Wild: *Broergeheim*.

Joeri Sterk is aan het begin van de zomervakantie door zijn ouders ondergebracht bij oma Bos. Waarom weet hij niet. En het is raar, maar zijn broer krijgt hij op de momenten dat hij naar huis belt niet aan de lijn. Iedereen doet geheimzinnig over zijn grote broer. De broer tegen wie Joeri opkijkt, die hij zo hoog heeft zitten, zelfs zijn oma zwijgt hem dood. Wanneer Joeri uiteindelijk wordt opgehaald, blijken zijn ouders verhuisd naar een heel andere plaats. 'Het is een nieuwe start, voor ons drieën', zegt zijn moeder. Stefan is letterlijk van de aardbodem verdwenen. In het nieuwe huis is voor hem geen kamer ingericht. 'Stefan is op een plek waar hij beter af is dan hier', legt papa uit. Over het waarom doet hij er vervolgens het zwijgen toe. Behalve dan dat Stefan het erg moeilijk heeft. En dat er binnenkort maar eens gepraat moet worden.

Maar voorlopig wordt er helemaal niet gesproken. Joeri blijft in het ongewisse en hij schrijft zijn broer brieven die bij gebrek aan een adres, nooit worden verzonden. In een directe, zintuiglijke stijl maakt Joeri Stefan duidelijk hoezeer hij hem mist. Blijkbaar is er iets heel erg gebeurd. Het blijft gissen naar de ware reden van Stefans verdwijning. Ondertussen probeert Joeri te aarden op zijn nieuwe school, waar hij Lonkeke leert kennen. Lonkeke, het meisje met de fonkelogen, is ook een broertje kwijt en mede daarom voelt zij een klik met Joeri.

De werkelijkheid komt aan het eind van de geschiedenis aan het licht. Middels een brief die de moeder van Joeri heeft achtergelaten voor haar jongste zoon (ze is dan vertrokken naar haar moeder, waar ze tijd nodig heeft om na te denken) wordt Joeri alles duidelijk. Het is een afschuwelijke waarheid en de onthulling treft ook de lezer als een mokerslag.

Een jaar later besluit Joeri zijn broer opnieuw te schrijven, nadat hij eerst alle eerdere brieven naar hem heeft verzonden.

Het heeft een dikke 150 bladzijden geduurd, maar dit is het moment dat ook Stefan van de auteur een stem krijgt als hij zijn broertje in een schriftelijke reactie bijpraat.

Broergeheim is een sterk verhaal over menselijke relaties en het omgaan met een enorm drama, een verdriet bijna te groot voor woorden. Kun je nog van een zoon of van een broer houden die iets gruwelijks op zijn geweten heeft? Er zijn daadwerkelijk gezinnen die meemaken wat de familie van de hoofdpersoon Joeri overkomt. Zo ongeloofwaardig is het dus allemaal niet.

Deze confronterende geschiedenis, geschreven in de vorm van een briefroman, boeit van de eerste tot en met de laatste bladzijde. Het moet gezegd: met dit opmerkelijk debuut zet De Wild zich overtuigend op de kaart als schrijver. Een prachtig en ontroerend boek! ■

Rob van Veen

Voor meer informatie over deze, maar ook andere jeugdboeken: <www.eenboekjeopen.nl>.